

ἈΡΧΙΤΕΚΤΩΝ

ΔΗΜΟΣ ΖΗΤΑΝΙΩΤΗΣ

ΚΑΜ

1)

ΚΙΤΣΟΥ Α. ΜΑΚΡΗ

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝ

ΔΗΜΟΣ ΖΗΤΤΑΝΙΟΤΗΣ

ΣΥΜΒΟΛΗ ΣΤΗ  
ΜΕΛΕΤΗ ΤΗΣ  
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ  
ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ  
ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΒΟΛΟΣ 1956

# ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ Αγίας Παρασκευής Ζαγοράς, Ψηλά, στην Κεντρική Κοίτη του Ιερού, ένα σκαλισμένο πρόσωπο, αινιγματικό, κυτάζει ~~άνθρωπο~~ ~~κάνη~~ πρός την απειροπούνη των Αιγίων. Είναι ~~φτιά~~ πέτρινη αντρίκι με φωνή που ξεπηδαίει ζυμρά ανάμεσα από άλλα χαμηλά διαμορφωτικά ανάγλυφα. Παχύ μουστάκι και τετραίχμο σαχόνι δίνων μια θεληματική έκφραση στον άντρα αιώνα. Τα χείλια είναι σά να καταστρέψω ένα λόγο που πήρανε να ξεπηδαίει. Έτσι κατώ προβάλλει μόνο η μάσκα, χωρίς να συνεχίζεται από λαιμό και κορμί, είναι σά να σπασε την πέτρινη επιφάνεια για ν' ανάσσει τον αληθινό άντρα της πελάγος. Πολλή φορέι συλλογισμένα πάλι το στήθος του θάχε μια γοιτευτική ιστορία να πη. Ξανάριση αιώνα περίμενε αήλιτο, για πάντα στην άμνη των χειλιών τρεπόβυσε ο λόγος. Και η ώρα ηθεσε.

ΣΤΗ ΜΙΚΡΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΗΣ Αγίας Παρασκευής, βραδιάζοντας, ύστερ' από μια μαγευτική περιπλάνηση επί πλαρεί των Ανατολικών Πηλίων, τό μικρό καφενοδαίκι πρόσφερε την ξεχωριστή μέσα σ' ένα πιάτο με λίγη μαύρη έλιες και σ' ένα ποικράκι με ντόπιο τσίπουρο. Από τή στροφή της Καλυττηρίας πρόσβαλε μέσα σ'ό μισόφωτο ή βαρυσά φημύρα ενός γέρου Ζαγοριανού με τή μαύρη ντόπια φορεσιά. Καθώ τά αργά βήματα <sup>του</sup> άνηχοίσαν επί πέτρες, ο γέρος πληροείμι έμοιασε σά ναρκωταν από τή βράδυ των περασμένων. Ν' άφίση τή μίνυμά του πριν πεθάνη. Του τό έχε δώσει ο παπός του, κι έμάνη τό έχε σάση από τό όκο του πατέρα. Στο ξύλινο τραπέζι αμούμπισε ένα άνομα ποικράκι. Γέμισε και ξαναγέμισε με τσίπουρο. Τό δυνατό ποτό πέρασε σ'ό αΐμα της γέρας, άινέθηκε σ'ό μυαλό, τό ξεπλυνε από τή θαμπάδα της κρόνου κι έψησε ως τά χείλια ο λόγος.

- Αυτώ που ξεπροβάλλη πάνω στην κοίτη του Ιερού είναι ο αρχιμάρτυρας της εκκλησίας, ξενοφερμένος.

- Υστερα ο παπας της έμυλοείας μίλησε για κερικά παλιά χαμένα που βρισκόταν σ'ό παρτάρι.

Τό πρωί της επόσηνης μέρας, πλοίο σε γόνιμες έρευνες, άπομάλυσε πάλι ο ξενοφερμένος αρχιμάρτυρας της Αγίας Παρασκευής ήσαν ο κ' αρχιτεκτων άδελφ Ζητανιώτης, ο φίλος της Κατερίαν Στέργιο Μπαδένη, της πρώτης άρθρωτής της Πηλίου. Ο άναρωσις πάλι ζέρε την προηγημένη εργασία του για τόν Κατερίαν Στέργιο Μπαδένη και τό γλυστή μίλιο <sup>2</sup> δυνάμωζε τόν παπικό άδελφ Ζητανιώτη σάν αρχιμάρτυρα της κομπανίας που χρησιμοποιώσε τό γλυστή μίλιο για διαμορφωτική. Έτσι η συρτηνή εργασία συνεχίστη την προηγημένη γιατί οι δύο λαϊκοί τεχνίτες εργάσθηκαν επί ίδιες έμυλοείες. Μα μόνο ατέλει οι δύο εργασίες είναι έμπειρες, όλοι οι εργασις που άφορουν τή λαϊκή τέχνη της Πηλίου προσπαθούν ν' ανάσσεισουν μορφή και τέχνη, όσο μπορούν να χωρέσουν μέσα ~~στη~~ ~~στα~~

βιβλία. Είκοσι χρόνια τώρα, ~~μετά~~ μονογραφίες έτοιμάσαν και συνέστη για  
όλοκληρο τον πολιτισμό της Πηλίου. Η ~~η~~ σύνθεση χρειάζεται υλικό πολύ και  
επιμελημένο. Μια έρευνα για την Ξυλογλυπτική της Πηλίου είναι έτοιμη  
για έκδοση. Η θφανακή της Πηλίου και η παλαιοδομία των χωριών άποψη  
βρίσκονται στο σκιάδιο της ολλομής της ύλης. Τα στοιχεία για την κοινωνική  
και οικονομική ζωή της τόπος δεν έχω άποψη συμπληρωθεί. Έτσι ο όρθρος  
πιά και σωθετική έρευνα δέ φαίνεται εύνομος.

Ο Μαστρο-δύρος Ζητανιώτης, δεν είναι, βέβαια, ο μοναδικός αρχιτέκτονας  
που εργάστηκε στο Πήλιο, ώτε το έργο της έχω έντονη προσωπική σφαιρίδα.  
Στη λαϊκή τέχνη ο ρόλος της προσωπικότητας των καλλιτέχνη παίζει ~~μικρό~~  
δυσμενώνονια ρόλο. Το ταλέντο, και σε μια ομάδα τέχνη εάν η λαϊκή, ~~παιδί~~  
έχει και ευρασία του, αλλά όχι σε ίδιο βαθμό με την προσωπική τέχνη. Η ζωο-  
νη παράδοση δεν εξαφανίζει την ατομική άξιοσύνη. Αντίθετα τη βοηθάει για  
τη δίνει ένα σταθερό βάθος. Ο Μαστρο-δύρος είναι ένας χαρακτηριστικό  
έκπρόσωπος της γμαί των άρχιτεκτόνων και δάλεσαν ~~τη~~ ~~παιδί~~ της) δυ  
τολάνζιας αίνης της ταρμωφραγίας στο Πήλιο. Μελετώντας το έργο της και  
τά μαθήματα της έρευνας του ~~Μαστροδύρου~~, γυμνίστε όλη τη γαία της  
άρχιτεκτονικής της εποχής) του.

Ο Μαστρο-δύρος έκανε μόνο εκκλησίες. Τωλαχίστο γι' αλλη) υπάρακω μαρτυ-  
ρίες. Περιορίζονται στις κύριες αφοδομικές έρευνας. Οι άλλες έρευνας (τέμπλα, τοιχο-  
γραφες, δάπεδα κ.κ.λ.) γίνονταν αργότερα και πολλές φορές) ύστερα από ατομική χρόνια.  
Στη περιγραφή των επιλυσιών και έκτισε ο Μαστρο-δύρος δεν θα περιορισώμε μόνο  
στο καθαρά αρχιτεκτονικό μέρος. ~~Αλλά~~ θα συμπληρώμε και άλλα στοιχεία  
γιατί σκοπός μας δεν είναι να απομονώσωμε μια προσωπικότητα αλλά να την τοποθετή-  
σωμε μέσα στις φυσικά της πλαίσια. Παιρνοντας άποψη) από το λαϊκό και αρχιτεκτο-  
νικό θα μελετήσωμε την επιλυσιωτική αρχιτεκτονική της Πηλίου δ' όλες της τις φάσεις.

Θα ήτανε καλό η έρευνα αλλη) να γίνει από κάποιον νέο αρχιτέκτονα. Ο συλλέκτης  
της ύλης της, πριν άποφασίση να το επεξεργασώ ο ίδιος, το πρόσφερε σε μερικούς  
νέους αρχιτέκτονες ~~και~~ αλλά δεν τους βρήκε πρόθυμους. ~~Αυτο~~ Αυτο δίνει και  
το χαρακτηριστικό της μελέτης μας δεν είναι αρχιτεκτονικό αλλά λαογραφικό. Ακόμα  
και μερικά στοιχεία που φαίνονται εάν <sup>ναυπησώμε</sup> αρχιτεκτονικό, στο βάλση είναι λαογραφικά  
~~παιδί~~ (τροπή χτισίματος, χρησιμοποίηση ντόπιων υλικών, δομή του όλου, γλυπτική δια-  
κόσμηση, άχρονισμα κ.κ.λ.).

Ο Μαστρο-δύρος Ζητανιώτης ~~φύλα~~ οι άρχιτεκτόνες της Πηλίου, ανώνυμοι  
κι' άγνωστοί, με τα ταπεινά της χιφάτα έδωσαν το αρχιτεκτονικό σχήμα  
της λαϊκής ορθοστατικής. ~~Η άποψη~~ ~~αποφασίζονται~~ ~~από~~ ~~την~~ ~~Μαστροδύρου~~ ~~και~~  
~~παιδί~~ ~~την~~ ~~Πηλία~~ ~~τον~~ ~~επιστή~~ ~~την~~ ~~Πηλία~~. Καθώς ούχιστρο  
τη επιλυσιώται μακαρίζονται τα ντόπια υλικά, των πέτρα, το ξύλο, την  
άποψη) των πλάγια είναι δό να μάσω λαογραφία με το ντόπιο <sup>υλικό</sup> ~~παιδί~~, το





Μερικοί αμφί αλλά δημοτικώς αν δχηρημίονια από παλαιότερες πέτρα  
νω μέσα ενώ αόρω και έχαν παροργλαφρονα καλίτιφ αλατισία (Θεσσαλία  
Μαυραία). Δυστυχώς πολλά από τα δαίματα αυτά έχαν ανυπατάστωτ από  
ιστηνιόνια βιυτηχανιτά ηλαμψία.

Στηλως ιδιαιτερον υπο παρααόση η ευελκισία τω κωαυτηριω τω Άη  
Λαφέντι, τριούχη βασιλική με τριόλο ηω έχαν ηυλο κήπανο. Οί νόχχη ατη  
τριπλωρη). ~~Από τα~~ <sup>Λογική</sup> ~~παιχάρι~~ τω δημοσίαι ο αρχαιολογικ Ν. Γιαννι-  
λαλός?

Η ευνοχη αμύ παρηκαή των τριών <sup>τίτων</sup> ~~παιχάρι~~ βασιλιών τω Πηλίου για χρόνια  
τω Τουρκοκρατίας αφίνα πάντα ανυχτό τω πεδίω για ηία είδηή μελέτη τω  
δέρμασ. Ώς ~~απλή~~ έγινε για να τοποθετηώ τώ έργο τω αρχιτεκτονικ δώρω  
Ζητανιωτη.

ΕΝΑ ΣΥΜΦΩΝΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΙΑΣΜΕΝΟ.

Πολυμο υτομαρέντο, για τή μελέτη των όρων με τω όπαισ εργαδουχε ο μαρο  
-δαιρο κι όλοι οι αρχιμαύροι και α μαύροι τω όπαισ τω σω πύλιο, δημοσί-  
εσε ο. Ανύωυλο κωσωννινιόμω για δνωρσο βιβλίοτω με τή έντω Πηλίου  
όρει παλαιά και συχρονα χειμανινα ηνυηία». 4 Τό υτομαρέντο αλί ανα  
έτε αφωηηικό ηηαιή τή μαρο δώρω και τών έπηρσησ τω ευηλκισία τω  
Αγίασ παραδουαη), ηω ηωρεδουχε τω Ζαγοραί τω 21 φεβρουαριω 1803. Ώδου-  
ηουεσ από τω δημοσίαισ αίνω βαηηα τω αφωηηικό αίνω σω ααηαίη τω ευηλκισία.  
Δημοσίαισ αφρα ηα ηυηα ααηά σε αμωζιμοηαδία. Ευδνωμαρέντο με τω ότοδο-  
λογο τω ευηλκισία, με τή πέρινεσ έπηκαφθί και με άλλα σιακαα, φωίξη τω  
δρω με τω όπαισ εργαδουκα οι μαύροι τω όπαισ αμωσ. Λέγη, λουον, τω όπαισ  
υηηά αίνω.

1 «Εάν τω παρόντω ηράηραησ φανηρύνουηαι ήρησ οι τή τωδωσ ζυσηανιόηεσ όη  
έυηρφημωσ ήρι ο μαροδούροσ με τω ένυρησ τω μαχαλά αγίασ παραδουαήσ  
να διαάσω τών ευηλκισία τω αγίασ παραδουαηών ηεσοαήρατο των άνδρουα  
ηρη ηη: 35: τριάντα πέντε ηνυηήρασ, ω δε ηωλκείη ηρη η' 25: υηουηιενηε τών  
ήηέρων, με αμν τών ηυην διαβυλαρτίδαηεν να ηαη ηαηηε άλλο τήουε  
δια ηηολήησ αίνω ηανδουληραία, αίνω υαηελιάηηα, ηονω να ηαη δίδαω  
αίνω ηίον όηά ηαηη τών ήηέρων, να ηαη καήρωσ και όνω ζηαφθία, και  
όχι άλλο από αίνω τω άνωδου ήηαδφαηηω, ηρη τωηηη και τή και τή ηαηαήηα  
ηαη όνω δέν έχη ηαίαν η ευηλκισία να δαηώωσ, να ηαηώωσ και από  
τā έντοηια ηαηαήησ άν ηηαηηαν να ηυηδωσ ηαηηω ωλαβηαίη, να ηαη έηηο-  
δίβουηη από ήηα τή ηαηώρωσ). και να αρχίωηη τών δαηαίωσ ηή τή  
δουαηένηε τω άοηηλίου. όουε έγινε τω παρόν τω όνω και ηαηαί τω τήηο ηρησ  
τō ένα, δια ηανδουληραία να ηαη δίδαω ηη: 25: και όχι άλλο τήουεσ από τή  
άνωδου οηηηωδένηα και έσω αη ένδουηο:

1803 φεβρουαριώ: 21

- „ έγω ο μακροπόρος βορραίων.
- „ αναγνώστη βασιλεύς μακρός:
- „ Νιούλας Ίωννου μακρός: μακρός)
- „ δυτήρη γιοργοδοπούλης μακρός)
- „ νιούλας λαυαγίου: μίνα μακρός
- „
- „

Πρέπει να σχολιάσετε μερικοί από τις φράσεις των αυθεντικών αλφ, σε συνάρτηση με άλλα στοιχεία.

«φανερωθή ηρέη σι γάμω ζαπανιώς». Ζαπανιώς, διπλασί ήπαρως

είναι οι τεχνίτες που αναλαμβάνουν την εθελοντική. Σημειώσατε σε άλλο σημείο της μελέτης τις σχέσεις των τεχνιτών με την ύλη των εργασιών τους. Πολυάριθμοι είναι και οι χτίστες και οι αρχιτέκτονες που δούλωσαν εν γένει.

~~Το ζήτημα Ζαπανιώς~~ Ζαπανιώς ανα και οι μακροί που έχουν βάλει 1766 εν συνολικά με Αν. Αθανασίου εν δράσει, όπως και παλαιά στοιχεία, συνολικά και βίβλος. Οι Ζαπανιώς τεχνίτες έρχονται σε υπηρεσίες με ένα αρχιτέκτονα. Έχουν, λοιπόν και σύστημα, για συνδυασμένη γλώσσα για να συντονιστεί η εργασία τους με την παραλαβή τους. Π.χ. για να υλοποιηθούν ένα χτίσμα που σχεδιάστηκε και δεν ένοιωσε πώς ήθελε να φέρει τις σπιτιές, τους λένε: «Άι, μη ξιφλιώζεις, ξέρωρη ο κ'χό». Για να επιτύχουν πώς να δουλέψουν ή πληρωμή λένε: «δε φ'είναι τεσσάλου». Το φανερό πώς λένε «μάνουι».

«δη φουφώνησα έγω ο μακροπόρος». Από τις φράσεις αυτή φαίνεται πώς ο αρχιτέκτονας επιπροσέλασ όλο πω ενταχίσ, διαπραγματεύεται και διαπραγματεύεται λογαριασμό όλων. «με τών ένυριται τώ μαχαλά ήρηη παρασημνη» Έπειτα φέρουμε πώς οι συνολικές των χεριών έπαρναν τώ έντα τας από των συνολικών τους. Ο μακρο-αίτης δέν προχωρίζει των Άλια παρασημνη ήτοι των ζαυακίση σιδανόβια σέ ίδιο σχέδιο. Άλλωστε π έτοδολογο της συνολικής άρχιτης από το 1760, δηλαδή έτηνταρία κέρδια πριν των ζαυακίση ο μακροπόρος, «μερκατάρο πρό 35 εν ήρεα». Η πληρωμή δε γίνεται φυσικά ήτοι και μερκατάρο, με τα ύλινά τας έρχομένη. Ποση ήταν οι μακροί, εν έξοδολογο της συνολικής αυθεντικότητας τώ έτη:

άπο δουατρίη άπριλίου έως δουατρίη αυγούστου οπω φήγανε η μακροί ενισουν τα μερκατάρο

3.478: πρόση. 35 του) μακροί ενισουν 3.04310, Διπλασί για 80 περίω έργαίτης ήρεη πραγματοποιών και πληρώνονται 3.478 μερκατάρο. Διπλασί όλη η υπηρεσία πρέπει να αποδοθεί από 43-45 μακροί. Είναι χαρακτηριστικό πώς όλη η αυθεντικότητα, όλη η έξοδολογο παρασημνη ήτοι



Γ "Άλλοτε η συμφωνία γίνονταν με παροχή φαγητού, κυρίως στο χτίσιμο ιδιω-  
τικών σπιτιών, που δεν και εύκολο να γίνει. Τότε το μεροκάματο ίσο χαρμολόγου.  
Ο έπιτολάμι στο χτίσιμο των σπιτιών της Δ. Αδριατικής επί σειράς ετών  
ιδιοκτητών συμφέρει των εξόδων:

«Ίδου συμφερού τα όσα έξοδα έχο είς άργατές κέ λυπα αλά

είς Μέροκάματα του) Μάστορού έχόν έτος συμφερον

Μεροκάματα 20

των 25 ενν' Ίμερσιν Γρ (500, <sup>συμπληρώνει</sup> ~~συνολικά~~ με το υπό-

βι ο ιδιοκτήτης)

δυσά ύροφύ του Μάστορούς

Γρ. 243. »

Το χτίσιμο των σπιτιών κράτησε 60 εργάσιμα ήρες μεν' στο ίδιο χέρσι  
8 ιδιοκτήτης συμφέρει 60 ήμεροίδια <sup>την επίστασιν</sup> (Γρ) 36 χέρσιν.





Οι έκκλημοί χτίζονται με έτοσα των έννοιων ή με δυρεές και τότε έησανε σε πέρινη επίγραφη το ένομα των κτιζέων. (Αγ. Αθανάσιος Ανά Γερμαν Νικαίας κ.λπ.).

### ΜΑΣΤΡΟ - ΔΗΜΟΣ ΖΗΠΑΝΙΩΤΗΣ

Οι βιογραφικές πληροφορίες για το μαστρο-όμο είναι λειψεί. Από τα στοιχεία που προσφέρει το συγγραμμένο και βραχέι επίγραφές πληροφορεί να τι οικιακή φύσεως κήπος. Πρώτα-πρώτα το έπίσημο του δείχνη των κατασκευών είναι κληρικός. Ζαπανιώτης ή Ζαπανιώτης ή Ζηπανιώτης λέγονταν σε πύλιο όχι μόνο δευτερευόντως από το Ζαπάνι ή λαί ολοι οι κληρικοί, όπως έτιν από το πύλιο όλοι οι πηλιφάκτες λέγονταν Ζαφειανοί. Προήρησα τον τύπο Ζηπανιώτης γιατί έζητανίζεται σκευάζει στη επίγραφές συνδικαίων να έχουε και για να ην κίνηση αρχισι με τον αυτοπία του γλύπη Μίλιο Ζαπανιο πολίτη. Έργάζομνε σε πύλιο κήπω δέκα χρόνια. Πήγαμνε πρώτα μόνοι του και έηλανε σκευάζει και ύστερα έφφρε τάλ μαζορουν ταν. Το συμβύλαμο με τάλ έννοιη στη Ασία Παρυσιαση Ζαγορα) υπογράμμει στη 21 φεβρουαρία και η έργαία άρχισε στη 13 Απριλίου 1803. Ίσω γιατί σε μειατό δει έπρσπε να τολασώη άλλη ύποχρεώση, να αχε αναλάβη. Μαζί με τάλ μαζορουν τας έχε και το συνοπίση του γλύπη Μίλιο να αναλί. Σε τη επίγραφεί, τα ύπερμετα και άλλα γλύπητα κοσμηήματα καύω και τις πορφεί διαφόρων άρτων σε χαμηλό ανάγλυφο. Πιθανότατα απός συνάχισ σε ψαλό ανάγλυφο και τι πορφεί του μαζορουν δώτω σε η κοχνη τω Γερμαν τω Ασία Παρυσιαση. Στη δέση αλλη η λινο φιλέτηκα υπάρχουναι σε άλλη συνδικαίος τω πηλίου ανάγλυφου άνδρική πορφεί να, κατά των παράδοση, ημεσίτην τω άρχι-μαζορουν ( Παναίκα Άνω Βύλων). Το ανάγλυφο απός παρυσιαση το μαστρο. όμο σάν ένα νεο σκευή άντρα με ακύ καρμολιό μαζορουν και με το χαρακτηριστικό πλακαρό ήπαρυσιαση νεφάλη. Το πλατώ του βαρύνι του δίνει έμφωση δεκτηματική. Το ίδιο δεκτηματική ένερεση έχε και η σώρα του. Ανύθετα με τι συνολο σχεδόν των προσωποσχεφίων στη έποχή του, έδύ ύπαρχει φανερή η πρόσση του καλλιτέχνη ν' αποδωσ άνωμικά χαρακτηρισισια.

Πρώτη παραγγελία παίρνει από η Γερμαν Αναγνωσθη και τάλ δει για τον Νικόλαο και Ιωάννη να κτίση των έννοιων τω Ανά Αθανάσιος σε κηροί Άηη Γερμαν Νικαίας. "Υστερα γυμνίζομαι με των πρώτο άσημακό τω πηλίου, των κοπσαν έύεργιο κηροδότη η να τω αναδέρτι το κηρο ή το ξανκκηόμο διαφόρων συνδικαίων, όπως δει η) δώτη λεπτομερής των παρυσιαση των έργων τω. Ηία παράδοση, να ύπαρχει άνωμα σε κηρο λάμος, λέει πάλι ο άρχιτεχνησ η έχουε τάλ Άπο Αθανάσιος Λάμω (δηλαδή ο μαστρο-όμο) συνοπίτη από των μαστρων Ζερερο κηροδότη η να τάλ έπιασε να κλέβη σε κηρο μάμωαι έννοιων. Δεν ύπαρχει τίποτα να να έπιβραμωνα ή να διαφώση των παράδοση αλλη, πάντως ηία τέτοια τιμωρία σε άνω άουμώση από των κοπσαν έύεργιο. Ψάρα, παίχισα, στο βανδωμει ηη Λαφηνω) ανάγλυφο τω ύπερμα Ζερερω κηροδότη να απομακρύνει ηία ημείνα.

Ο μαστρο-όμο άνω παρυσιαση ηα ηη δωλαί τω, η' αλλη πάντα αλλη

ἐπιμελείται καὶ τὸ ἄμφω τὰ κληματα ἢ, ὅθεν ἐπιπέσαντες ἐπὶ κατασκευαί  
τῆς ἀσκλησιᾶς, ἀφαιρῶνται καὶ τὸ ἄμφω τῶν, ὅθεν ἄλλῃ κωρυκαίως ἀφαιρῶνται  
γονιῶν (Ἀγ. Ἀθανάσιος Δρακίνας: α 1766 ΚΑΤΟΥΡΙ ΖΟΥΓΑΝΟΤΕΣ)

Ἀρχοντικὰ δὲ φαίνεται νὰ ἔχουσε ὁ μακεδονο-δωρικός, εἰς διακρίσιν αὐτοῦ ἀπὸ  
ἐπιμελιῶν. Ὅτι ἔβλεπε καὶ ἐπὶ τῆς ἀσκλησιᾶς τῶν, ὅθεν τὸ ἔθνος καὶ  
ὁ σωζομένη τῶν κορυφῶν ἐπὶ τῆς Νηλεΐας ἐπὶ ἄλλῃ κωρυκαίως. Ἐχτίσθε μόνο  
τὰ καὶ τῶν ἰωαννινοῦ τῶν ταξισοχῶν μακατὺ Ζαυραῶν καὶ χορῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΟ-ΔΩΡΙΚΟΥ

Ἄρθρο Ἀθανάσιος (1795) Ἡ ἐκκλησία αὐτῆς βρισκόμεθα ἐπὶ ἐκείνῃ ἐπιπέσαντες  
τῶν χωρίων Ἄρθρο Γεωργίου Νηλεΐας. Ἔστιν ἐπιπέσαντες βασιλικὴ. Ἐξωτικῶς καὶ τὸ  
τῆς καὶ τῆς καλλιπῶν ἀπὸ τῆς διερῆς πλάσσεσθαι. Τὸ κτίσιόν τῆς  
εἶναι σχεδὸν ἰσοδομητὸ ἀποδομητὸν. Ἀπὸ τῆς ἐπιπέσαντες καὶ νότια πλευρῆς περιβαλ-  
λεται ἀπὸ τυχίνο πλάσσεσθαι ἐπιπέσαντες πᾶν κατακίριον ἐπιπέσαντες πλευρῆς,  
διπλὰ ἐπὶ ἑαυτῶν, ὅθεν παρεκκλίσει τὰς ἄλλῃ ἰωαννοῦ καὶ ἀρῶν. Οἱ ἐπιπέσαντες κτίσιον  
τῶν ἐπιπέσαντες ἀνακίριον ἐπὶ κακὸν περὶ τῆς. Μὲν ἢ βραδύτῃς μὲν τὰς  
ἐπιπέσαντες ἔχει κτίσιον, πᾶν ἀφαιρῶν τῆς βραδύτῃς πᾶν. Στὸ νότιον κτίσιον κτίσιον, πᾶν  
ἀπὸ τῆς ἐπιπέσαντες τῶν ἐπιπέσαντες ἔχει κτίσιον ἐπιπέσαντες κτίσιον πᾶν, καὶ  
ἄλλῃ δύο, κακὸν καὶ τῆς κτίσιον καὶ ἀπὸ τῆς ἐπιπέσαντες τῶν ἐπιπέσαντες. Ἐπὶ δὲ  
τῆς, πᾶν ἀπὸ τῆς ἐπιπέσαντες ἔχει κτίσιον πᾶν, ὅθεν κτίσιον κτίσιον καὶ τῆς ἀφαιρῶν  
κακὸν πᾶν. Καὶ ἀπὸ τῆς ἐπιπέσαντες δύο πᾶν, τῆς ἐπιπέσαντες καὶ τῆς ἀφαιρῶν  
δεξιά, κακὸν καὶ δύο ἀφαιρῶντες πᾶν. Ὁ βραδύτῃς κτίσιον δὲ ἔχει  
κακὸν ἀφαιρῶν. Στὸν κτίσιον τῶν ἑαυτῶν ἔχει κτίσιον κτίσιον. Ἡ κτίσιον εἶναι κτίσιον  
κτίσιον, πᾶν ἀφαιρῶν, ὅθεν κτίσιον ἀφαιρῶντες πᾶν πᾶν κτίσιον  
πλευρῆς. Οἱ δύο ἀφαιρῶντες κτίσιον εἶναι κτίσιον καὶ κτίσιον κτίσιον, κτίσιον ἀφαιρῶν.  
καὶ εἰ κτίσιον κτίσιον εἶναι πλάσσεσθαι.

Πλάσιον εἶναι ὁ ἐπιπέσαντες διάκονος τῆς ἐκκλησιᾶς. Πᾶν ἀπὸ τῶν πᾶν τῶν  
κτίσιον κτίσιον, μέγα ἐπὶ κτίσιον εἶναι κτίσιον ὁ ἄρθρο Ἀθανάσιος ὁ ἄρθρο Ἀθανάσιος  
κακὸν κτίσιον ἐπὶ ἑαυτῶν, ἐπὶ ἀφαιρῶντες κακὸν κτίσιον. Ἐπὶ, ἐπὶ κτίσιον κτίσιον κτίσιον  
κτίσιον κτίσιον μέγα τῶν κτίσιον κτίσιον ἐπὶ ἀφαιρῶντες μέγα ἐπὶ κτίσιον, πᾶν κτίσιον  
ἀπὸ κτίσιον (κτίσιον). Ἐπὶ ἀφαιρῶντες ἢ πᾶν κτίσιον κτίσιον ἀπὸ τῶν κτίσιον,  
ἔχει κτίσιον οἱ δύο ἀφαιρῶντες πᾶν κτίσιον κτίσιον τῶν κτίσιον. Πᾶν ἀπὸ  
κτίσιον τῶν κτίσιον κτίσιον μέγα ἐπὶ ἀφαιρῶντες κτίσιον ὁ ἄρθρο κτίσιον. Ἡ κτίσιον κτίσιον  
τῶν ἀπὸ κτίσιον κτίσιον κτίσιον. Ἀφαιρῶντες εἶναι ὁ κτίσιον κτίσιον κτίσιον. Ἐπὶ  
νότιον κτίσιον κτίσιον κτίσιον ἀφαιρῶντες κτίσιον κτίσιον τῶν κτίσιον  
τῆς ἐκκλησιᾶς. Τὸ κτίσιον κτίσιον κτίσιον κτίσιον κτίσιον κτίσιον καὶ τῆς  
κτίσιον κτίσιον κτίσιον. Τὰ κτίσιον καὶ τῆς κτίσιον κτίσιον κτίσιον :

Ἔτος 1795 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ Α

† 1404 ΝΑΟΣ ΕΚΤΙΣΤΕ ΕΚ ΒΑΘΩΝ ΜΕΓΑΣ  
ΕΝ ΥΠΟΡΙΑ ΚΒΙΜΕΝΟΣ ΠΗΛΙΩΝ ΟΡΘΟΣ  
ΒΡΟΝΟΜΑΤΙ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ





συνεπικρή, με στενό σιδερόφρακτο παράθυρο. Πάνω από το παράθυρο εσωχλωρή ή χρωσώληα 1795. Η νόσχη, από από τα συνιδιοκτήνα χαρτιά αναγράφει έχει και τέσσερα ανάγλυφα που περιεχόναν τα διά λατρευτικά. Προϊσταμένη και ανάγλυφο επί τέρχων των αναγλυφών αυτών δημοσιάζεται επί μορφή για το γλυπτή μίλιον.

Η στήλη επί συνδυασίας προαίχης με δίπλα θάλα από χυφά πλαστή. Είναι σιέρικη αλλά επί ούνη και επί ανατολική άκρη επί κορυφή, τα δύο επί επιπέδα τετραγώνια από τριγωνικό <sup>πλευ</sup> πλάκασώ επιπέδο. Ο τριγωνικός είναι εξαγωνικός. Η ανατολική και ούνη τα μνησά επιπέδονα από επί κορυφή επί σιέρικη στήλη, από οι δύο βυθίνος και οι δύο νότιος άποκαλύπωνται από επί ~~πλευ~~ κελύκη κελύκη των δύο κέρων επιπέδων στήλης.

Έξωτερικά η επιθυσία έχει όλη τού ναύερο από βιομηχανικά πλαστικά, που έρηναν με έτοια τα θεοδόση κέρων στα 1972. Πολύ ενδιαφέρουσα είναι οι τοιχογραφίες, έργα αποδιδάτων ζωγράφων. Στα τέσσερα σφαιρικά τέρχων είναι ζωγραφισμένα χαρτιά. Στην παρυφή των όδων ολόκληρη πανωκράτη, και παραπάνω φησ όλοσσοι άγγελος και άνδρες του τέρχων κέρων χαρτιά. Φόντο ύψος. Επί στήλη των όδων επιτεκται εφυσμένη σε λίγα κέρων: ΑΓΙΟΣ ΑΓΙΟΣ ΑΓΙΟΣ ΚΥΡΙΟΣ ΣΑΘΑΣΘ ΠΛΗΡΗΣ Ο ΟΥΡΑΝΟΣ ΚΑΙ Η ΓΗ ΤΗΣ ΔΡΞΗΣ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΑ ΕΝ ΤΟΙΣ ΥΝΙΣΤΟΙΣ ..... ΟΣ Ο ΕΡΧΟΜΕΝΟΣ +

Τό τέρηλο είναι χυφά ατίλυθα σπαλίσηρια, λαδοτηποσηαυφένου. Τό ίσο είναι πλαυόσφυρο.

Άρθο Ιωάννη Πρόδρομος (Συνη) (1795)

Τό Μοναστήρι από βροσεία κεντα σέ χυφά Συνη, δίπλα σέ όδρο που έννα τό χυφά με τό όδρο βολω. Άρθο-λακευδ. Κί σέω κέρων είναι ό στήρησ κλαδένης. Η επιθυσία (μαδοκίτο) τα Μοναστήρια είναι σέον ίδιο τύπο με τών Μονα Άρθο Χωκάνισο τα λαμια με επί διαφορά πώ οι δύο πλάκασώ τοίχοι (βορανά και νότιος) τα κέρων ναός είναι διαμορφωθένος σέ ήμισυκλήρη κέρων, που ~~επιπέδα~~ <sup>επιπέδα</sup> από ένα παράθυρο Η στήλη τα είναι πλαυόσφυρη πάνω από την όπια προβαίλει σ πλαυόσφυρη όμιαρμυς τέρχων. Ο ναός είναι πλαυόσφυρο με χαρτιά πεφακία σέ, τέσσερα φησί τα. Από τό ναός είναι σέον κέρων ναός πεναί κέρων από κίς χαρτιά πορτα, που έχει μαρμαρίνο υπέρυρο. Τό υπέρυρο από ~~τοίχο~~ <sup>τοίχο</sup> σέ 17 Απριλίου 1739 κέρων είναι έργο τού μαρμαρίνου Πέτρο, Ιωάννη, Κορτά με κτό μαρμαρίνο ή όκλαδί με τών βουδων τα). Δετάρ ή άριστομα μαρμαρίνου αναγλυφά, σιέρικη από άπικυλά σφωτράτα σίβροσώηρα, που έχω ένωδ με τό μαρμαρίνο, χρειάζεται να χρησιμοποιηθή σιδιρόσ μαρμαρίνη για να γινάσκονα επί αναγλυφά απεί, έργα ασφαλής τα γλυπτή κελύκη, που τώρα κέρων διαμεινάνται κέρων από επί άβροσώηρα. Άριστομα σέ τάνον πώ κέρων τό σιέρικη αναγλυφά περιεχόναν όμιαρμυ πώ σιέρικη σιέρικη με επί σιέρικη τα μαρμαρίνου. Έπί σιέρικη και ό κέρων τα κέρων επί επιθυσία 1795. Τό



βεβίαι ἀναγλυφῶν ἀνα εἶρα γράφει. ἐν δὲ ἐνθαυτῷ βυβλίῳ τῶν ἀναγλυφῶν  
εἶρα ἀναγλυφῶν ἀνα εἶρα, καὶ ἐν ἑνθαυτῷ ἀνα εἶρα ἀναγλυφῶν  
καὶ ἀναγλυφῶν. Ἡ ἐπιγραφὴ ἀναγλυφῶν:

+ ΕΥΤΕΡΕΘΕΙ ΟΥΤΟΣ Ο ΟΥΟΣ ΚΑΙ/ΟΙΕΡΟΤΑΤΕΣ ΝΑΣΕ ΤΟΥ ΤΙΝΟΥ  
ΕΝ/ΔΕΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΚΑΙ ΒΑ/ΠΗΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΕ ΕΣΘΙΑΣΕΝ  
ΔΙΑ ΧΙΡΟΣ ΤΟΥ/ΑΣΙΟΝΟΙΣΜ ΕΞΗΝΤΩΝ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΤΗ ΚΥΡΙ/ΑΚΟΥ ΥΕΣ-  
ΕΤΕΡΕ ΠΑΣΤΕΡ ΚΑΙ ΗΚΑΘΟΜΙ/ΘΙ ΔΙΑ ΧΟΙΡΕΣ ΤΟΥ ΜΑΤΡΟΠΟΔΙΜΟΥ  
ΖΩΝΑ

ΕΤΗΥ ΙΚΘΗΤΗ ΤΩ ΙΚΠΕΣ, ΕΣΤΗΝΑ ΤΕΡΑ ΗΙΕΡΑ ΑΥΤΑΥΤΑ: ΕΥΑ ΑΝΩ ΝΑ  
ΟΡΘΙΣΤΗ ΔΑΔΙ, ΔΟ ΑΠΡΕΘΑ ΝΑ ΠΕΤΑΝ ΓΡΑΦΕ ΝΕΝ ΕΝ ΔΙΣΤΑΧΩΝ ΑΕΣ).  
ΤΟ ΧΤΙΕΡΟ ΑΝΑ ΙΣΟΘΗΝ. ΤΩ ΑΥΤΗΤΩ ΒΑΘΜΩ ΟΙ ΕΣΤΗΝΕΙ ΕΝ ΔΙΣΤΑΧΩΝ  
ΕΝ ΒΕΒΑΥΤΕΡΩ ΕΝΙ ΑΝΑ ΕΝ ΒΕΒΑΥΤΕΡΩ ΕΝ ΟΙ ΑΥΤΗΤΩΝ ΕΝ ΔΥΝΑΜΕΙΝ.

ΤΟ ΕΣΤΗΝΕΙ ΕΝ ΕΝΑΥΤΑΝ ΔΥΝΑΜΕΙΝ ΑΝΑ ΕΝ ΔΥΝΑΜΕΙΝ ΑΝΑ  
ΕΥΑ ΕΝ ΠΟΡΑΝ ΝΕΝ ΕΝ ΒΕΒΑΥΤΕΡΩ ΝΕΝ ΕΝ ΒΕΒΑΥΤΕΡΩ ΝΕΝ ΕΝ ΒΕΒΑΥΤΕΡΩ  
ΗΝΑΧΟ ΑΥΤΗΤΕΡΩ ΕΝ ΒΕΒΑΥΤΕΡΩ ΙΕΤ ΔΝ ΕΥ ΝΑ: ΕΥΤΕ ΕΣΤΗ ΝΕΝ.

ΤΟ ΕΣΤΗΝΕΙ ΕΝ ΕΥΑ ΜΑΧΕΡΑΤΕΡ. ΤΟ ΤΕΝΑΧΟ ΕΥΑ ΝΕΝ ΕΝ ΒΕΒΑΥΤΕΡΩ ΝΕΝ  
ΕΥΑΝΕΙ ΟΙ ΑΥΤΕΡ ΤΩ ΤΕΝΑΧΟ ΕΝ ΝΕΝ ΕΝ ΒΕΒΑΥΤΕΡΩ ΝΕΝ ΕΝ ΒΕΒΑΥΤΕΡΩ ΝΕΝ  
ΕΣΤΗΝ ΤΩ ΟΥΧ ΑΝΑ ΠΑΡΗΤΕΡΟ ΚΑΝΙΝΟ. ΤΟ ΔΑΝΕΤΟ ΕΥΑ ΝΑΝ ΕΣΤΗΝΕΙ ΝΕΝ  
ΑΝΑ ΕΣΤΗΝΕΙ ΕΣΤΗΝ.

Ἡ ἐπιγραφὴ ἀνα εἶρα καὶ ἀνα εἶρα ἀναγλυφῶν καὶ βεβίαι  
Ἡ δὲ ἐπιγραφὴ ἀνα εἶρα καὶ ἀνα εἶρα ἀναγλυφῶν καὶ βεβίαι  
ἀνα εἶρα καὶ ἀνα εἶρα ἀναγλυφῶν καὶ βεβίαι ἀνα εἶρα καὶ ἀνα εἶρα  
ἀνα εἶρα καὶ ἀνα εἶρα ἀναγλυφῶν καὶ βεβίαι ἀνα εἶρα καὶ ἀνα εἶρα

Ἡ ἐπιγραφὴ ἀνα εἶρα καὶ ἀνα εἶρα ἀναγλυφῶν καὶ βεβίαι  
Ἡ ἐπιγραφὴ ἀνα εἶρα καὶ ἀνα εἶρα ἀναγλυφῶν καὶ βεβίαι ἀνα εἶρα  
καὶ ἀνα εἶρα ἀναγλυφῶν καὶ βεβίαι ἀνα εἶρα καὶ ἀνα εἶρα ἀναγλυφῶν  
καὶ βεβίαι ἀνα εἶρα καὶ ἀνα εἶρα ἀναγλυφῶν καὶ βεβίαι ἀνα εἶρα

Ἡ ἐπιγραφὴ ἀνα εἶρα καὶ ἀνα εἶρα ἀναγλυφῶν καὶ βεβίαι  
Ἡ ἐπιγραφὴ ἀνα εἶρα καὶ ἀνα εἶρα ἀναγλυφῶν καὶ βεβίαι ἀνα εἶρα  
καὶ ἀνα εἶρα ἀναγλυφῶν καὶ βεβίαι ἀνα εἶρα καὶ ἀνα εἶρα ἀναγλυφῶν  
καὶ βεβίαι ἀνα εἶρα καὶ ἀνα εἶρα ἀναγλυφῶν καὶ βεβίαι ἀνα εἶρα

Ἡ ἐπιγραφὴ ἀνα εἶρα καὶ ἀνα εἶρα ἀναγλυφῶν καὶ βεβίαι  
Ἡ ἐπιγραφὴ ἀνα εἶρα καὶ ἀνα εἶρα ἀναγλυφῶν καὶ βεβίαι ἀνα εἶρα  
καὶ ἀνα εἶρα ἀναγλυφῶν καὶ βεβίαι ἀνα εἶρα καὶ ἀνα εἶρα ἀναγλυφῶν  
καὶ βεβίαι ἀνα εἶρα καὶ ἀνα εἶρα ἀναγλυφῶν καὶ βεβίαι ἀνα εἶρα

Ἡ ἐπιγραφὴ ἀνα εἶρα καὶ ἀνα εἶρα ἀναγλυφῶν καὶ βεβίαι  
Ἡ ἐπιγραφὴ ἀνα εἶρα καὶ ἀνα εἶρα ἀναγλυφῶν καὶ βεβίαι ἀνα εἶρα  
καὶ ἀνα εἶρα ἀναγλυφῶν καὶ βεβίαι ἀνα εἶρα καὶ ἀνα εἶρα ἀναγλυφῶν  
καὶ βεβίαι ἀνα εἶρα καὶ ἀνα εἶρα ἀναγλυφῶν καὶ βεβίαι ἀνα εἶρα

τοιοχοραία της Αγίας καρυφένι επί 1937 με έτος της Α. Καϊζινιωλάου.  
Το βορεινό παρακλιμαίον της Αγίας Μαργαρίτης, έχον πάντω από την παρτα του  
τοιχοχοραία της Αγίας. Η νότια πόρτα της ελληνοσίας έχον σημασία μαρτυρικό  
στέγαστρο και έσάντω, μέσα σε ~~καμάρι~~ <sup>είβαση</sup> αίθουσα, σκηνή της Αγίας Παρασκευής.  
Από τις δύο πλευρές της πόρτας επιγραφές).

Το (εξο) έχον τρεις υόχους, δύο πλαγινές πέντακλωνα και μία κεντρική  
πλαγίωλη. Στην ~~πλευρά~~ <sup>πλευρά</sup> της κεντρικής υόχους ύπαρξος σφαιρικού  
κεφάλι άνδρου) πω, αφήματα με την παράδοσι, παριστάθη τω άρχιτομω  
της ελληνοσίας.) 21

Δυτικά η ελληνοσία έχον επενταλή, η' αίνω όλω ο δυτικός τμήμα και κρη  
αίω τω βορεινό και νότιο είναι νεώτερης κατασκευής (1904) αλλά η επέντασι έ-  
νε ως τεχνικά πω έέν ξεχωρίσθαι κατόλου η παλαιά τοιχοχοραία από την κεν-  
τρικη. Διαφορά μεγάλη παραστάζω τω ~~πλευρά~~ <sup>πλευρά</sup> πλαίσιω τω παρόντων και τω  
αδρια τω δυτικού τμήμα. Δύο πέρινα άναγλωσ με σκαρφή, έντυπωμένω επί  
ίλω τμήμα, άσκαλώς προέρχονται από τόν παλιό. + 22

Εξωτερικά η ελληνοσία χωρίζεται σε τρία κλίμα. Τα δύο πλαγινά κλίμα έ-  
πισημαίνονται ~~επί~~ <sup>επί</sup> (ρημαθών). Το κεντρικό κλίμα έχον καμάρι με γυφινά διακοσμητικά  
επιχειματάν και αμορμαία μέσα σε επιχρυσωμένο πλαίσιω. Άρχινά ~~με~~ <sup>με</sup> μινωσμοι-  
χρής άποτελούνται από τέσσερα αμυγδαλά κλίμα και δύο τετραγώνη άκρινές, με  
μία να επικρίθη τω ημεμιμύτω και τω άλλη τω τέτληλο. Μέτω προσήλαση τω ελληνοσία  
έχα προστάη προς τω δυτικά και τριών τετραγωνη κλίμα. Ο ημεμιμύτω, σε σκίτη Π.  
φρίσκησι επί αλιχί πλευρά και ποχλωσ και επί βορεινό και νότια. Το τέτληλο έ-  
πί 1810 πιθανότατα από τω ίδιω τεχνικό πω έπλυναν και τω τέτληλο της ελληνοσίας τω  
σκαρφή τω Ανταρτοστατή Στυλίσσε, όπω αναφέρεται ο έφοδολόγο της ελληνοσίας γρη επί  
2. του γράμα. Το δάπεδο τω κεντρικη ελληνοσία είναι αφημένω με ναισεσ ριφμαχαιικά κλα-  
μαία, όπω η έσος είναι πλακοσέρμο. Οι υόχους τω ίρωσ είναι τοιχοχοραίω. Η  
κεντρική έχον αίσθησως και οι τοιχοχοραία άκρινονια άκρινές. ~~Τα δύο κλίμα κεν-  
τρικά~~ <sup>Οι σκίτησ</sup> ~~και~~ <sup>αίθουσα</sup> ~~καταλήγαν~~ <sup>καταλήγαν</sup> σε δύο φερνικά από πωλο κλίμα.

Η ελληνοσία φημίται από πολλά ημεθώρα: πάντε σε κάθε μαρτιά πλευρά, δύο επί  
δυτική και τρία σκίτη επί υόχους τω ίρωσ.

Άλλες ελληνοσίες. Ο βασικό-όμοιο Ζηναγιωμ, έχον και άλλη ελληνοσία πω  
επανακαρβάνων, (τα κίμα) παραλαγεί τώ) τήνω των ελληνοσιών πω περιγράφω.  
Στα 1796, με έτος της κλησιάν Στέφανω Ηπασόενη, χτίσθη τω ελληνοσία τω ημε-  
σμοίω της Παναχίας Λατομωσώνη. Είναι ημεσική παρφομοσισισή βαυλική με όλο  
επί δυτική και επί νότια πλευρά έχον δώλιο πλακοσέρμοσ ύποστρο. Σκίτη από  
των αφηλοσρη ημεσική διακοσμησώ τω) ~~και~~ <sup>και</sup> έχον επί δυτικό τμήμα, πάντω από τω  
σκίτη τω ύποστρο διακοσμησώ από ζυγοσμοσισή πλάτη. 23

Xetulus - fectus om

---

Lexnulus - fectus -

Gratus ipse - andrus ipse =

Ammon

Entus  
Vna.  
Ammon ipse





Α' ΓΕΩΡΓΟΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΗ - ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ  
ΚΑΙ ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΒΟΛΟΥ

10 - 20 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1952

ΔΙΠΛΩΜΑ

ΑΠΟΝΕΜΟΜΕΝΟΝ ΕΙΣ .....

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΤΥΧΗ Τ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ.

ΕΝ ΒΟΛΩ ΤΗ, 20 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1952

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ









- 1) Κίτσου Α. Μαυρή: Ο παλαιός εἶσαρος Μασδονίας καὶ ὀχλύτης Μίδιος. Βιβλ. Ἀθήνα 1955. σελ. 12-16.
- 2) Ματθ. ἀπὸ δ. Γιαννη Φιζινός ἀπὸ τὴν Ἀρβί (1952).
- 3) Ν. Σ. Γιαννοπούλου: Ἡ ἐπιτὴν Πηλίου Ἰσθμὸς τῶν ἀπὸ τῆν Λαφ-ῶν (Ἀνατολῶν εἰς τὴν Ἐ.Α. τῶν ἐπισημῶν τῶν ἑλληνικῶν βυζαντινῶν ἐποχῶν). Ἐν Ἀθήναις 1935.
- 4) Ἀν. Γ. Κωνσταντινίδης: Τὰ ἐν τῶ Πηλίου ὄρει παλαιὰ καὶ σύγχρονα χριστιανικὰ κτηρία, Ἀλεξανδρῆα 1943. σελ. 107-117. (Ἀνατολῶν ἀπὸ τὴν ἀφῶν, τῶν Ἀλεξανδρῶν).
- 5) Χριστοφύρου Παρραϊβῶν: Πολυτελῆ ἀποτυπωματογραφία καὶ βιογραφία Ρήγα φεραίου. ~~Ἀθήνα 1956~~ Ἐπιτολῆα Μ. Μ. Παπαϊωάννου. Ἀθήνα 1956. σελ. 314
- 6) Νικολάου Σ. Μαρμῆος: Περὶ τῶν ἐπισημῶν τῶν Θεσσαλίας καὶ Θεσσαλονικῆς Μαρμῆος. Ἐν Ἀθήναις 1860 - σελ. 86.
- 7) Προβιδῆ. Ἔτος Δ' (Μάρτιος 1892) σελ. Βιβλ. 1892 - σελ. 211.
- 8) Γρηγορίου Ἱεροδιακόνου καὶ Δαννίου Ἱερομονάχου: Ἱστορία Νεωτεριῶν-Βιέννης 1791.
- 9) Ζωσιμῶν Ἐσφιδοτηνίτης: Συμπληρωμὴ τῶν ἐν τῶν Γεωγραφικῶν τῶν Σιφίτη-τριῶν Μαρμῆος, Ἱστοριογραφία ἀπὸ τῶν ἑλλ. Ἐν Βιλλ. 1887 σελ. 85.
- 10) Κ. Α. Μαυρή: Δύο λατρεῖς ζυγαροί - Βιβλ. 1952 σελ. 31.
- 11) Κ. Α. Μαυρή: Ἐνα βυζαντινὸν ἱερόν ἐν τῶ Πηλίου (Ἀνακλῆσις ἐν τῶν Διδυμῶν βυζαντινολογικῶν ἀνακλῆσις) Ἀθήνα ἀπὸ τῶν κρημνῶν τῶν ἐποχῶν - Ἀθήνα 1954.
- 12) Κ. Α. Μαυρή: Ο παλαιὸς εἶσαρος Μασδονίας καὶ ὀχλύτης Μίδιος Βιβλ. - Ἀθήνα 1955. σελ. 15 καὶ 23-25
- 13) Μ. Ρήγα Καρμῆλας: Ἱστορία ἀνακλῆσις. "Θεσσαλικὰ Χρονικά" Τύπος Τετάρτης Ἀθήνα 1934 σελ. 140.
- 14) Κ. Σ. Δουσανῶν: Καθ' ἡμέραν (παλαιὰ καὶ κωνσταντινουπόλεως) Ἐν Ἀθήναις 1915 σελ. 30.
- 15) Νικολάου Σ. Μαρμῆος. ὁπ. cit. σελ. 47.
- 16) (Γ. Φιλαρῆος) Ἑνωτικὴ περιγραφή τῶν Θεσσαλικῶν καὶ τῶν παλαιῶν τῶν Θεσσαλῶν αἰθῶν. Ἐρμηνυ 1874. σελ. 25 καὶ 26 καὶ 28
- 17) Ρήγα Καρμῆλας: Γρηγορίου Κωνσταντῆ: Βιογραφία - Ἱστορία - Ἐπιτολῆα. Ἐν Ἀθήναις 1897 σελ. 41.
- 18) Κ. Α. Μαυρή: Ἑπαρχία Ἑσφίδων. Ἐπὶ Θεσσαλίας. Π. Δ. 26 Ἰαν. 1952.
- 19) Καθ' ἡμέραν Τύπος Γ. Τὰ ἐν Ἱστορία κρημνῶν. σελ. 239. Χειρῶς ἀποβιβλίου. καὶ Ζωσιμῶν ἀπὸ 97. (ἑξῆς ἀπὸ τῶν)
- 20) Γ. Σωτηρίου: Κρημνῶν καὶ βυζαντινῶν ἀνακλῆσις. τ. Α'. Ἐν Ἀθήναις 1992. σελ. 499.

